

eller om Svarenes Affattelse, eller antager de det for nødvendigt, at yderligere eller ændrede Spørgsmaal forelægges dem, kan de derom henvende sig til Rettens Formand, som, efter at Nævningerne i Retssalen har fremsat deres Andragende, her meddeler dem Oplysning eller foranstalter det fornødne. Bliver der at tage Bestemmelser om Forandringer i eller Tillæg til Spørgsmaalene, eller finder Rettens Formand det i øvrigt fornødent, genoptages Forhandlingen, og der gives Parterne Lejlighed til at udtale sig. Efter at Nævningerne er vendte tilbage til Retssalen, oplæser deres Ordfører Spørgsmaalene og Svarene. Er der Mangler ved Erklæringen i Henseende til Formen eller Tydeligheden af Indholdet o. s. v., kan Retten paalægge Nævningerne at gaa tilbage til deres Værelse for at vedtage en ny Erklæring, der fjerner Tvivlen. — Om Virkningen af Nævningernes Besvarelse anføres følgende: 1) Har Nævningerne erklæret Tiltalte for „ikke skyldig“, afsiger Retten straks Frifindelsesdom. 2) Lyder Erklæringen paa „skyldig“, kan det være, at Retten finder, at Tiltalte efter Loven ikke kan straffes for det, hvori han er erklæret skyldig, og den kan da ligeledes straks afsige Frifindelsesdom. 3) Endvidere kan det hænde, at Retten finder, at Bevislighederne ikke har afgivet tilstrækkeligt Grundlag for at fælde Tiltalte; den kan da ved Kendelse beslutte, at en ny Domsforhandling skal foregaa, hvilken da foregaaer for andre Dommere og andre Nævninger. (Indtil Nævningserklæring under den ny Sag er afgivet, kan Rigsanklageren beslutte at fratage Tiltalte, i hvilket Tilfælde Frifindelsesdom bliver at afsige). Er Nævningserklæringen her atter fældende, kan Retten, naar den finder, at Beviset er utilstrækkeligt, afsige Frifindelsesdom. 4) *Udenfor disse Tilfælde* faar, efter at Kendelsen „skyldig“ er afgivet, først Overanklageren og derefter Forsvareren og Tiltalte Ordet for at udtale sig om Strafudmaalingen og andre Punkter, som ligger udenfor Nævningernes Afgørelse, men Udtalelserne og Bevisførelsen maa ikke gaa ud paa at rokke ved noget, som er afgjort ved Nævningernes Erklæring. Derefter optages Sagen til Dom. Dommen skal (for saa vidt den ikke gaar ud paa Afvisning) enten domfælde eller frifinde. Frifindelse finder Sted, naar Overanklageren ikke er paataleberettiget, naar Forfølgning fratages, naar Strafskyld er forældet, samt naar Tiltalte ikke findes skyldig eller Retten finder, at Tiltalte ifølge Loven ikke kan straffes for det, han er erklæret skyldig i. Finder Retten, at hans Forhold kun kan henføres under et mildere Straffebud, end Nævningernes Erklæring lyder paa, afsiger den Dom i Overensstemmelse hermed. — I Sager angaaende Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest eller for uforskyldt Udstaaelse af Straf kommer foranstaaende Regler til Anvendelse med de fornødne Lempelser. I Stedet for